

читатъ вѣнъ отъ училищныѣ книги, никоѣжъ другѣ книгѣ или вѣстникъ, додѣ ся не посвѣтуютъ за това съ родителей си или съ учителямъ си; защото вліяніето което една книга или вѣстникъ има връзь умътъ и сърдцето на оногова който ги прочита е таквози, щото може да го ползува или да го поврѣди не само въ тукашный животъ, но и въ бѣдущій, за вѣчно.

За туй, пазѣте ся, мали мои пріятели, пазѣте ся отъ лошыхъ книги и вѣстници, които има да срѣщните въ животътъ си.

Богъ е творецъ міра.

Земята, и всичко що е по земѣ-тѣ, и всичкото небе съ слънцето, съ мѣсецътъ и звѣздытъ — всичко това скупомъ ся нарича Міръ, или както го по-общо казвамы, *Свѣтъ*.

Свѣтътъ е прѣкрасно и чудно нареденъ. Като излѣзнешъ изъ кѣщи на открытъ въздухъ, ты вижданъ планины, долины, горы, извори, езера, лѣкы, полены, садове. На кадѣто и да ся озърнешъ, нѣма край на зеленинѣтъ; а по зеленинѣтъ ярко пѣстрѣѣтъ разно-шарни цвѣтове. Всѣдѣ тихо; но ето ся повдига чухвърлигата, выеся на въздухъ, и чурулика веселѣтъ ей пѣсень; ето по кычорытъ прыпне каджанката и другы птицы; тамъ брѣмчи пчелица, или пѣстра пемперудка прѣлита отъ цвѣтъ на цвѣтъ; тука по стебыцата на трѣвѣтъ пълзи златокрылый рогчо (базунакъ); тамъ въ свѣтливый виръ плувать множество рыбы, — а на синето небѣ сіяе великолѣпното слънце. Величественно изгрѣва то сутромъ, и пышно вечеръ захожда — и всякой день изгрѣва отъ еднѣ странѣ и захожда на другѣтъ — противоположнѣ. Нощѣ, вмѣсто слънцето на небето явявася луната, и звѣздытъ блестятъ горѣ на високо. И толкозь много звѣзды, щото чета нѣмать.

Какъ е чудесно устроенъ този свѣтъ!

Подиръ студенѣтъ зимѣ слѣдува топлата пролѣтъ;